

**СТАН РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ В УМОВАХ
ПАНДЕМІЇ COVID-19**

Ольга Мисяк

студентка

Науковий керівник: **Олена Валігун**

викладач

Львівський професійний коледж

готельно-туристичного та ресторанного сервісу

Туризм давно став однією із важливих складових частин інфраструктури багатьох країн, впливаючи опосередковано, а інколи прямо на розвиток країни загалом. Через пандемію COVID-19 туристична галузь зазнала великих збитків, оскільки ця пандемія стала найбільшим викликом 2020 р. і продовжує не лише негативно впливати на туризм, а й загалом поглиблювати економічну, соціальну кризу в усьому світі. Отже нинішня криза – це можливість створити стійку туристичну економіку, розробити нові туристичні продукти, використовуючи всі протиепідеміологічні заходи, спрямувати значні зусилля з боку державних інституцій на розвиток і підтримку внутрішнього туризму.

Аналізом останніх досліджень та публікацій розвитку туристичної галузі займалися багато науковців, зокрема М.П. Мальська, Н.В. Антонюк, Л.І. Гальків, Л.М. Прокопишин-Рашкевич, В.О. Непочатенко, С.О. Даниліна, Г.М. Коцюрубенко та ін.

Пандемія COVID-19 – це найбільша проблема для суспільства з часів Другої світової війни для всього світу і зокрема України, оскільки туризм є найбільш вразливою сферою, яка залежить від зовнішніх чинників (епідемії, військові конфлікти, фінансові кризи і т.д.

Найбільш важким для цієї сфери був 2020 рік, тому що пандемія COVID-19 негативно вплинула на економіку кожної країни. У готельному бізнесі, за словами Генсека ООН, працює майже кожна 10-та людина у світі, тому проблеми, які принесла нам ця пандемія COVID-19, торкнулася багатьох людей[1].

В Україні сьогодні спостерігають значне відставання у темпах упровадження заходів для підтримки туристичного сектору, що спричиняє велику загрозу для конкурентоспроможності галузі на глобальному ринку. Внутрішній туризм був малорозвиненим ще до війни через високі ціни та низьку якість обслуговування та сервісу. Подорожуючи по Україні, туристи обирають самостійне пересування (на авто), а не за допомогою трансфера. У південному регіоні нашої країни кількість мандрівників збільшилася в середньому на 120%. Другим за популярністю курортом є захід України та Карпатський регіон, на третьому місці – Київ та Київська область [2].

Загалом на розвиток внутрішнього туризму в Україні впливають такі чинники: відсутність партнерства між суб'єктами туристичної індустрії, невідповідність якості та ціни послуги, неналежний рівень транспортної доступності та безпечності дистанції, туристи для подорожей країною найчастіше обирають самодіяльний туризм. Цю ситуацію потрібно сприймати не як проблему, а як перспективу для розвитку цієї сфери. Зокрема 2020 рік Національна туристична організація оголосила роком для сільського туризму. Цей вид туризму може стати альтернативою для інших видів туризму [3].

Завдяки здійсненому аналізу можемо спрогнозувати три варіанти розвитку туристичного бізнесу – оптимістичний, реалістичний та песимістичний.

Оптимістичний. За цим сценарієм розвиток внутрішнього туризму в Україні отримує підтримку у влади, а також розвивається туристична інфраструктура. Туроператори, перевізники, засоби розміщення та заклади харчування працюють у команді задля підвищення якості сервісу. За таких умов показники підвищуються на 25%.

Реалістичний. У цьому варіанті розвитку подій так само присутня підтримка влади, а також невелика варіативність подорожей. За таким сценарієм показники підвищуються на 10%.

Песимістичний. За таких умов відсутня підтримка держави та збільшення цін на тури, а також обмеження транспортного сполучення, тоді показники залишаться без змін.

Маємо зазначити, що розвиток туризму залежить від пандемічних обмежень у країнах-дестинаціях туристичних потоків з України. Якщо

обмеження будуть пом'якшені, тоді всі українці знову обиратимуть закордонний варіант туризму.

Сучасний стан розвитку туризму в Україні можна охарактеризувати як складний та водночас перспективний. Поліпшити ситуацію може використання дієвих та ефективних управлінських підходів, спрямованих на здійснення інноваційного розвитку територій, запровадження виробничих, інформаційних, технологічних процесів для забезпечення єдності соціально-орієнтованих цілей політики держави та підприємців, представників туристичної галузі. Грамотне управління сферою туризму на національному рівні можливе за умов глибокого та комплексного розуміння загальних проблем всієї економіки загалом та особливостей галузевого характеру.

Список використаних джерел

1. Пестушко В. М. Український туризм у контексті глобалізації: сучасний стан і перспективи / Пестушко В. М. // Географія та основи економіки. – 2015. – № 7. – С. 257–265.

2. Пандемія COVID-19 та її наслідки у сфері туризму в Україні. Оновлення до документа «Дорожня карта конкурентоспроможного розвитку сфери туризму в Україні». – URL: <http://www.ntoukraine.org/assets/files/EBRD-COVID19-Report-UKR.pdf>.

3. Скриль І. А. Вивчення можливостей сільського зеленого туризму на Харківщині / Скриль І. А. // Проблеми безперервної географічної освіти і картографії. – 2009. – Вип. 9. – С. 217–220.